

Božje nepokolebljivo kraljevstvo

*„Zato jer smo primili kraljevstvo neuzdrmljivo,
iskazujemo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako je
njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem.“
— Hebrejima 12: 28 —*

2019. godina je, kao i mnoge koje su joj prethodile, bila puna najrazličitijih osvrta na društvenu zbilju, ovisno o viđenju onoga koji interpretira određeni događaj. Među optimističnijim prognozama svakako se našlo gospodarstvo Sjedinjenih Država, koje sada ulazi u jedanaestu godinu “oporavka” od velike recesije 2008-2009. Strogo prema brojkama, američke su burze u 2019. vrlo dobro poslovale, dostižući nove rekorde u više navrata tijekom godine. Drugi pak ističu da je nezaposlenost u ovoj zemlji dostigla najniže razine upravo u protekloj godini, kakve nismo vidjeli više od pola stoljeća. Stalne niske kamatne stope tijekom godine također se općenito smatraju pozitivnim čimbenikom za ukupni učinak i rast gospodarstva.

Međutim, mnogima općenito pozitivne ekonomske vijesti u 2019. godini stvaraju značajnu nelagodu u pogledu budućnosti, jer se ljudi pitaju kada i koliko će biti ozbiljno sljedeće ekonomsko usporavanje ili potpuna recesija. Stvaramo li još jedan ekonomski

“balon” koji će uskoro puknuti? Jesu li pozitivni aspekti gospodarstva toliko osjetljivi da će čak i malo “štucanje” u nacionalnim ili globalnim okvirima imati veliki negativni domino učinak?

Osim onoga što bi se moglo smatrati općenito dobrim rezultatima gospodarstva Sjedinjenih Država tijekom protekle godine, većina drugih glavnih problema s kojima se ova zemlja suočava s ulaskom u 2020., kako na domaćem tako i na međunarodnom polju, predstavlja puno više otrežnjujuću sliku. U nastavku razmotrimo samo neke od tekućih događaja, problema i izazova koji značajno utječu na ovu zemlju dok započinjemo Novu godinu:

1. Trgovinski rat s Kinom i drugim zemljama.
2. Imigracijska politika, reforma i provođenje.
3. Masovne pucnjave i s njima povezana rasprava o kontroli oružja.
4. Bez nadzora beskućništva, posebno u većim zapadnim američkim gradovima.
5. Kontinuirana rasprava o zdravstvu, rastući troškovi i dostupnost osiguranja.
6. Klimatske promjene, globalno zagrijavanje i s tim povezana pitanja zaštite okoliša.
7. Pitanja kibernetičke sigurnosti unutar vlade, poslovanja, infrastrukture i privatnih domova.
8. Energetska rasprava u vezi s korištenjem fosilnih goriva, vjetra, solarne energije i nuklearne energije.
9. Trajna zabrinutost u vezi s odmetnutim državama poput Irana i Sjeverne Koreje.
10. Nepovjerenje Rusije i njenih vođa.
11. Gotovo neprestani sukob na Bliskom Istoku, u koji su odnedavno uključeni Izrael, Sirija i Turska.

12. Moguća obnova i jačanje ISIS-a i drugih terorističkih organizacija.
13. Postupak protiv prekršaja i neizvjesnost u pogledu mogućih ishoda.
14. Predsjednička izborna godina 2020. s trenutno kandidaturom više od dvadeset kandidata.

Sa stajališta prosječnog građanina, gornji popis, koji je samo djelomičan broj mnogih kritičnih pitanja s kojima se ova država danas suočava, predstavlja gotovo nepremostive izazove u pronalaženju i primjeni razumnih rješenja. Međutim, za iskrenog učenika Biblije na stranicama Svetog pisma nalaze se jedini doista održivi odgovori na ove i mnoge druge probleme s kojima se suočavaju ova zemlja i svijet. Ta su rješenja usredotočena na milosrdne planove i naume Stvoritelja, našeg Nebeskog Oca, koji će ih uskoro očitovati svim narodima, društvima i narodima na zemlji.

TJESKOBA, ZBRKA I STRES

Uzimajući u obzir prethodni kratki osvrt na trenutno stanje čovječanstva, sigurno je reći da je, kako smo ušli u dvadesetu godinu "novog milenija", svijet zasigurno u neizvjesnom položaju, kojeg je Isus prikladno opisao kao "tjeskobu naroda, strah i iščekivanje." (Luka 21: 25) To vrijeme je predviđeno u drugim proročanstvima Biblije, kada bi, simbolično rečeno, došlo do velikog "ljuljanja" kako bi se uklonilo sve što nije u skladu s božanskom voljom.

U kontekstu iz kojega je uzet naš uvodni tekst, apostol Pavao proročki uspoređuje ovo sadašnje vrijeme uzdrmanosti s pomjeranjima prirode koja su se dogodili na brdu Sinaj kada je Božji zakon dan Izraelu i njegov

savez uspostavljen s njima predan u ruke Mojsiju. Razlog za ovu usporedbu je taj što se uskoro bliži vrijeme za uspostavu "Novog saveza" s "domom Izraelovom i domom Judinom", kojom će božanski zakon biti dat ne samo Izraelu, nego također poganima i svim ljudima.—Jeremija 31: 31-34; Jeremija 49: 5-13; Djela apostolska 15: 16, 17

Davanje Božjeg zakona Izraelu preko njegovog sluga Mojsija na brdu Sinaj uključivalo je određene prirodne poremećaje. Brdo, kako ga Pavao opisuje, "gorjelo je vatrom" i bio je "mrak, tama i vihor, ječanje trublje i tutnjavi riječi", glas za kojeg apostol kaže da "zemlju uzdrma." (Hebrejima 12: 18, 19, 26) Ovaj jezik opisuje, na proročki način, svjetske nevolje, tjeskobe i nemire našeg vremena koji će pratiti svrgavanje sotoninog carstva i koji će "vezati jakoga". (Matej 12: 29; Otkrivenje 20: 1-3) Tada će doći do uspostave Božjeg kraljevstva, pod vladavinom Krista, za koga Pavao kaže da će biti "posrednik novog saveza."—Hebrejima 12: 24

U stihu 26 apostol upućuje na "potresanje" koje bi se dogodilo u vezi s inauguracijom novog saveza. Ovdje je citat iz Hagaja 2: 6, 7, koji glasi: "Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno. Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda." "Nebesa", "zemlja", "more" i "kopno" sve su to simbolični izrazi koji se odnose na različite aspekte "sadašnjeg zlog svijeta", koji će biti uklonjen i zamijenjen Božjim kraljevstvom pravednosti.—Galaćanima 1: 4

Doslovno nebo koje promatramo sastoji se od sunca, mjeseca i zvijezda. Isus je rekao da će u vezi s "nevoljama naroda" biti, simbolično rečeno, "znakovi na suncu i mjesecu i zvijezdama." Zatim objašnjava koji bi

to znakovi bili—naime, da "sile će se nebeske poljuljati." (Luka 21: 25, 26) "Nebesa" koja su spomenuli prorok Hagaj i Isus u prethodnim odlomcima dobro predstavljaju različite aspekte duhovne kontrole i utjecaja na čovječanstvo pomoću mnogih religija i vjerskih institucija zemlje.

U simbolici ovih proročanstava možemo "zemlju" i "suhu zemlju" smatrati manje ili više stabilnim, materijalnim aspektima ljudskog društva. Međutim, ta se stabilnost gubi zbog velikog potresanja svih zemaljskih društvenih atributa, za koje Isus kaže da dovode do "tjeskobe naroda". Zemlja je, također, "suha" u smislu da u zemlji vlada glad, ne doslovno glad kruha ni žeđ vode, "već slušanja riječi Jahvine."—Amos 8: 11

Hagaj također upućuje na potresanje "mora", kojem Isus dodaje opisne riječi, "huka mora i valovlja." Doslovno huka oceana i valova ima takvu silu da u doba jakih oluja nema ljudske snage koja ih može kontrolirati. Slično tome, simbolična huka nemirnih, nezadovoljnih masa čovječanstva predstavlja silu i snagu koju nijedna zemaljska moć ili vlada ne mogu pokoriti niti kontrolirati. Zaista, gomile ljudi danas ujedinjuju svoju energiju i utjecaj u pobuni protiv bivših normi, dok se zalažu za prava, bilo stvarna ili izmaštana.

Kakvu li danas živopisnu sliku našeg svijeta imamo! Prorok Izaija je napisao: "Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum narodâ koji šume k'o što šumore silne vode!" (Izaija 17: 12) Svjedoci smo kako se to "šumorenje" i "hukanje" protezalo cijelom prošlom godinom i kako se ne stišava ni na početku 2020. godine.

Ponovno primjećujemo značaj riječi u Isusovu proročanstvu da će se "sile nebeske poljuljati." Istina je

da je, općenito govoreći, članstvo u crkvi još uvijek relativno snažno u mnogim dijelovima svijeta. Možda strah od nepoznate budućnosti ljudskog roda mnoge natjera na potragu za nekim religioznim utočištem. Međutim, religija je izgubila većinu svog nadzora nad događanjima u svijetu, dok se ireligiozno ponašanje, bezbožnost i zločin i dalje povećavaju. Rušenje religioznih standarda i slabljenje pobožnih utjecaja na savjest ljudi mnogo su pridonijeli strahu i zanosu koji sada muče svijet u kojem živimo.

LIJEK

Lijek za sve to je, kao što je već napomenuto, Kristovo kraljevstvo. Svaki Isusov sljedbenik nada se da će imati udjela u djelovanju ovog kraljevstva. Ohrabrujuće je napomenuti da se u biblijskim proročanstvima koja se odnose na vrijeme "potresanja" kroz koja sada prolazimo često spominju Kristovi sljedbenici i slavna nada koja ih podržava u ovo "vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi", proricao je Danijel. Njegove su riječi odmah nastavljane obećanjem: "U ono vrijeme tvoj će se narod [Božji narod] spasiti."—Danijel 12: 1

U proročanstvu 46. psalma pruža nam se ista misao. Jer "Bog nam je zaklon i utvrda", piše psalmist, "Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. Nek' buče i bjesne valovi morski, nek' bregovi dršću od žestine njihove."—vss. 1-3

Nakon što je spomenuo Gospodinovu odredbu za njegov narod koji boravi u "šatoru Višnjega", nastavlja psalmist, "Bog je sred nje, poljuljat se neće, od rane zore Bog joj pomaže." (vss. 4, 5) U ovom su proročanstvu potresene i uklonjene sve ljudske

institucije, kraljevstva i vlade. Pavao opisuje to kao "da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo."—Hebrejima 12 :27

Koje su to "neuizdrmljive" stvari? Davidov je odgovor: "Bog je usred nje; ona se neće pomaknuti." Upućivanje na "nju" odnosi se na "Kristovu zaručnicu", klasu sljedbenika Krista koja se razvijala u današnje doba, a koja će se u "braku" pridružiti Isusu, Jaganjcu Božjem, da vlada s njim u njegovom mesijanskom kraljevstvu. (2. Korinćanima 11: 2; Otkrivenje 19: 7; 21: 2) Primjećujemo sklad Davidovog i Pavlovog svjedočenja. "Ona" koja se neće poljuljati, kako kaže David, i ono je "što je neuizdrmljivo", o kojem Pavao piše, je Kristovo kraljevstvo u kojem će sudjelovati njegova vjerna "zaručnica".

"Kraljevstvo koje se ne može poljuljati" još nije zavladao čovječanstvom. Međutim, razvoj onih koji bi u svoje vrijeme postali njegovi vladari započeo je Isusovim prvim dolaskom. U svojoj prisposobi o pšenici i korama, "polje", za koje je rekao da simbolizira svijet, zasijano je sjemenkama pšenice. Ovo "dobro sjeme", objasnio je Isus, predstavlja "sinove Kraljevstva". U vrijeme "žetve" kukolj ili lažno zrno uklanja se, a pripadnici klase pšenice uzdižu se i "sijaju poput sunca u kraljevstvu Oca svojega." (Matej 13: 24-30, 36-43) Vidimo, dakle, da bi kraljevska klasa "pšenice", koja je započela svoj razvoj prije gotovo dvije tisuće godina, trebala biti dovršena pri kraju, ili žetvi, sadašnjeg doba, a potom će preuzeti kontrolu nad zemljom.

Dakle, dok je sve ostalo uzdrmano do trenutka uklanjanja, "ona", klasa pšenice, Kristova zaručnica, "neće biti poljuljana." Održavajući svoju naklonost Gospodinu, u njegovo vrijeme, ona je uzvišena živjeti i

kraljevati s Kristom. (Otkrivenje 20: 4, 6) Kakva li je to utješno jamstvo dok se suočavamo s neizvjesnostima 2020. godine. Međutim, to ne znači da će Gospodovi ljudi nužno biti zaštićeni od nevolja. Možemo očekivati da ćemo dijeliti mnoga iskustva koja se tiču globalne populacije.

Gospodinvo obećanje da se "neće poljuljati" ne odnosi se na naš tjelesni život ili okolnosti. Doista, oni koji se nadaju da će stvarno i potpuno primiti "kraljevstvo koje neće biti poljuljano" moraju svakodnevno žrtvovati tijelo i njegove potrebe. Oni svakodnevno prikazuju svoja tijela za "žrtvu živu", a tek kad ta žrtva bude potpuna, čak i "do smrti", njima će se bogato osigurati ulazak u kraljevstvo.—Rimljanima 12: 1; Otkrivenje 2: 10; 2. Petrova 1: 10, 11

Iako znamo da s Isusom moramo patiti i umrijeti ako želimo s njim živjeti i kraljevati, ipak možemo gledati na sve veći kaos svijeta s mirom i spokojem uma i srca kojeg većina čovječanstva ne može imati. Možemo imati ovo obećavajuće i uvjerljivo gledište, jer znamo značenje događaja koji se odvijaju oko nas. Ukratko, oni opominju da se svijet bliži vremenu kada će njegovo dugo očekivano doba prosperiteta, zdravlja i života postati stvarnost.

Danas svijet na horizontu vidi mnogobrojne prijetnje koje se naziru. Mnogi su zabrinuti misle da zakoni, institucije i vlade koje su do sada držali svijet na okupu naglo gube svoju stabilnost. Nisu ugodni izgledi ni za sadašnju generaciju ni za današnju djecu koja će činiti novu generaciju. Zapravo, kada mnogi ljudi gledaju trenutne prilike, pred sobom vide tamnu noć, s malo nade za svjetlo novog dana.

ČOVJEČJA KRAJNOST—BOŽJA PRILIKA

Međutim, Sveto pismo govori drugačije. Dok "večer donese suze," kaže psalmist, "jutro donosi klicanje." (Psalmi 30: 5) Čovjekova sadašnja krajnost trebala bi biti Božja prilika koju će provoditi posredstvom Kristovog kraljevstva. Kad dođe vrijeme da se vlast ovog kraljevstva očituje, ljudi će shvatiti da ne mogu riješiti vlastite probleme. Tada će znati da, iako tehnologija, znanost i druge vrste znanja mogu postići puno divnih stvari u čovjekovu korist, ne mogu postaviti barijeru protiv plime ljudske sebičnosti, pohlepe i želje za moći.

U međuvremenu je Gospodin svojom mudrošću dopustio čovjeku da razvije potencijal za uništavanje vlastitog svijeta raznim sredstvima. Zbog predviđenog "porasta znanja" u ovom "vremenu svršetka", čovjek je bio u mogućnosti osmisлити i konstruirati svoje užasne naprave uništenja, bilo da se radi o nuklearnom naoružanju, kemijskom i biološkom oružju, terorističkim bombama ili mnogim drugim primjerima destruktivnih instrumenata danas prisutnih u svijetu. (Danijel 12: 4) Zbog toga, i bez opravdavanja čovjekovih vlastitih odgovornosti u vezi s tim, neka proročanstva predstavljaju Boga kao uništavanje sebičnih zemaljskih institucija koje su stvorile ove grozne alate razaranja.

Citirajući ponovo iz 46. psalma, čitamo: "Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi." (vs. 6) Proročanstvo se nastavlja stihovima 8 i 9: "Dođite, gledajte djela JAHVINA, strahote koje on na zemlji učini. Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže."

Božansko dopuštanje zla, po svim linijama, je to što čovjek može iz prve ruke naučiti strašne rezultate grijeha i svoj vlastiti dio u njemu. (Rimljanima 7: 13) Nije teško vidjeti da će čak i ograničena upotreba sadašnjih potencijala za masovno uništenje pomoći svijetu da shvati živopisnije nego ikad u prošlosti krajnju beskorisnost ovih sredstava za rješavanje sporova. Tako će narod biti voljniji i spremniji prihvatiti vladavinu kraljevstva i pridržavati se njegovih pravednih propisa.

U stihu 10 psalma 46 Gospodin proročki govori opustošenom svijetu: "Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!" Danas je u svijetu mnogo buke, koja se ispoljava tvrdnjama i osporavanjima tvrdnji, razmetanjem, prijetnjama raznih naroda i njihovih vođa. Bog, međutim, nije u njihovim mislima. Oni koriste stvari stvorene od Boga da se pripreme za međusobno uništenje, ali zanemaruju Stvoritelja koji je stvorio upravo one elemente koje oni nepravilno koriste.

Srećom, ovo se neće vječno nastaviti. U Božje vrijeme, kad njegova mudrost odluči da su ljudi na zemlji naučili potrebne lekcije, putem posredništava kraljevstva tada pripremljenih i spremnih na djelovanje, on će reći: "Prestanite i znajte da sam ja Bog." Mnogi se danas pitaju što Bog radi u vezi s kaotičnim i mučnim stanjima svijeta. Doista, mnogi sumnjaju da uopće postoji svemoćan Stvoritelj koji je u stanju i spreman je učiniti sve za svoja ljudska stvorenja. Te će se sumnje uskoro ukloniti kad kraljevstvo koje neće biti poljuljano započne izvršavati svoju pravednu vlast nad narodima.

Sefanija 3: 8, 9 još je jedno proročanstvo koje naglašava ovu misao. Citiramo: "Zato mene čekajte—riječ je JAHVINA—do dana kad ustanem kao tužilac;

jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana." Tada prorok dodaje ove uvjerljive riječi o onome što Bog čuva za čovjeka nakon ovog razdoblja velike nevolje: "Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno."

U izvornom hebrejskom izrazu "jednodušno" znači "jedno rame". U Izaiji 9: 6, 7 rečeno nam je da će pravedno kraljevstvo uskoro doći na "plećima" sina koji "nam" je dan od Boga da otkupi rod od kazne grijeha—Krista Isusa. Proročanstvo Sefanije uvjerava nas da će, nakon što Sotonin svijet bude uništen u veliko vrijeme nevolje, ljudi biti prosvijetljeni i složno će podržavati Kristovu novu vlast, poturajući svoja "pleća". Kakva dična očekivanja!

ŽELJA SVIH NARODA

U proročanstvu Hagaja 2: 7, prethodno citiranom, imamo pomalo sličnu misao. "Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda." Opravdane i pravedne želje naroda, naravno, u potpunosti će se zadovoljiti Kristovim kraljevstvom. Međutim, tijekom stoljeća, narodi su imale druge "želje" koje im se neće ostvariti u kraljevstvu. Njihova želja za osvajanjem i kontrolom drugih naroda neće biti zadovoljena, niti će im biti dopušteno da se međusobno iskorištavaju.

Čini se da *Rotherham Emphasized Bible* daje ispravnu misao o ovom proročanstvu. Ona glasi: "Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda." To sugerira da će istinska želja i oduševljenje naroda služiti novom kralju i surađivati u uređenju kraljevstva. Hagajevo proročanstvo dano je u vezi s obnovom hrama Izraela u

Jeruzalemu i projicira proročki značaj tog djela sve do ovog kraja doba kada će uskoro simbolički "sveti grad, novi Jeruzalem" sići "s neba od Boga."-Otkrivenje 21: 2

Obaviješteni smo da su tom "novom Jeruzalemu" "Gospod, Bog, Sveladar, hram njegov—i Jaganjac!" (vs. 22) Zatim, potvrđujući Hagajevo proročanstvo, Ivan Patmoski govori nam da će narodi "*hoditi u svjetlosti njegovoj*, a kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju. ... U nj će se donijeti slava i čast naroda."—Otkrivenje 21: 24, 26

Biblijski izrazi, "sveti grad", "novi Jeruzalem" i "vlast", svi su simboli Kristovog kraljevstva, tog slavnog kraljevstva za koje se Isusovi sljedbenici sada nastoje dokazati dostojnim "primanja". To kraljevstvo neće biti "poljuljano." Ono je sigurno nasljeđe za sve koji u njega vjeruju i pokažu se dostojnim sudjelovati u njegovoj slavi.

Ne znamo detalje o tome kakva će biti iskustva svijeta tijekom 2020. godine, pa niti naša vlastita. Znamo da, bez obzira na to što se može dogoditi, kraljevstvo koje smo pripravnici "primiti" neće i ne može biti poljuljano. Ono je izvjesno, jer ga je obećao, osmislio i pripremio Bog, naš ljubljani Nebeski Otac. Jedino je pitanje u vezi s našom osobnom vrijednošću da uđemo u to kraljevstvo kao zajednički baštinik s Isusom.

Budući da "primamo kraljevstvo koje ne može biti poljuljano", Pavao nas opominje, ponovno citirajući riječi našeg uvodnog teksta, "Iskazujemo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem." Ono što sami možemo učiniti jest upravo svjedočiti o kraljevstvu, uvjeravajući narod da se bliži novi slavni dan. To je naša velika privilegija, a to je i ono što je psalmist predvidio da će činiti Gospodinov

narod kada je napisao: "Nek' te slave, JAHVE, sva djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju! Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore da objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga," kraljevstva koje je neuzdrmljivo i nepoljuljano.—Psalmi 145: 10-12
